

VESTI IZ SLOVENIJE

UMRLI SO: Sonja Drog v klopi in orglje so dobili iz kape-Goričanah pri Kranju, Ernest le v ljubljanskem Marijanišču. Kranjc v Sevnici, Marija Kempele v Ljubljani, Ana Meše v Ljubljani, Marija Dernovšek v Ljubljani, Ivan Kavčnik v Podpeči pri Preserju, Ivan Kunst v Šoštanj, Marija Okorn-Vidmar v šenčurju, Franja Blažič, roj. Mandelj v Zagorju, Stefan Lobnik na Pobrežju pri Mariboru, Ivan Luznar v Dravljah pri Ljubljani, Elea Meliva v Slovenskih Konjicah, Marija Gabrič v Ljubljani, Marjeta Ogrin v Ljubljani, Ivanka Jeršek v Ljubljani, Jernej Korvač v Škofji vasi pri Celju, Angela Zupan Vodmat pri Ljubljani, Nikolaj Koder na Javoriku na Gorenjskem, Marija Trokan v Ljubljani, Marija Boka v Ljubljani, Marija Reganin v Zagorju ob Savi, Živko Pavšič v Ljubljani, Marija Šnajder v Kranju, Draža Švent v Ljubljani, Marija Jalovšek v Ljubljani, Robert Zor v Ljubljani, Anton Pušner v Ljubljani.

VELIKA NOČ V TITOVINI. — Kakor ostale nedelje in praznike so titovi komunisti oskrnili tudi praznik Kristusovega vstajenja. Tudi na ta dan so gonili ljudi na udarniško delo, saj, da bi jim preprečili udeležbo pri službi božji. Pa tudi tukaj sedanjih komunističnih nasilnikov je bil samo udarec v prazno. Cerkve so bile kljub temu še bolj polne vernikov, tako v Ljubljani, kakor tudi v podeželju. Kjer so imeli vstajenske procesije, so vstalega Zveličarja spremljale velike množice ljudi. Tako je bilo v Preserju, kakor tudi v Kranju in drugod.

TITOVCI ODSTRANJUJEJO VERSKA ZNAMENJA. — V okolici šoštanja so titovi komunisti pred kratkim iz vseh kapele ob javnih poteh pometali križe in ostala božja znamenja. Vse so razbili in posamezne dele razmetali po blatu.

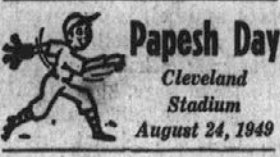
NOVE OSEBNE IZKAZNICE. — Po vsej državi so odredili izdajo novih osebnih izkaznic. Slike za osebne izkaznice morajo biti velike 3x4, obraz v profilu, pogled obrnjen na levo.

CERKEV NA KOPANJU pri Grosupljem, ki so jo partizani zažgali leta 1944, so sedaj že obnovili. Vso notranjo opremo,

Trl na dan
Prosveta, Proletarec in tetka Enako so jo ucvrli za Titom v sporu z Moskvo. Pa ki so včasih toliko naglašali Slované v Moskvi. To je bilo takrat, ko smo mi rekli, da boljševiki, na sledi v Moskvi niso Slovani, vsaj glavni kolovodje ne. Pa so vpili na nas, da napadamo Slované. Kakopak! Samo oni jih smejo!

Zdaj je v njih obeh Moskva napek, ker opreza za Titom, da bi se poigrala z njim po kozarščo. Pa samo zato, ker je prelo mil sveto prisego, ki jo je dal Moskvi, predno ga je poslala za diktatorja in terorista v Jugoslavijo.

Kaj bi pa vi storili s Slované, ki bi mu poverili važno nalogo, pa bi šel k vašemu nasprotniku takoj, ko bi bil izpred vaših oči? Ali ni to čisto navaden gangster?

Papesh Day
Cleveland Stadium
August 24, 1949

Kakih tisoč slovenskih ljubiteljev športa iz Clevelanda in okolice ter iz Loraina, Barbertaina in Girarda se je zbralo sinoči v clevelandskem stadionu pri baseball igri. Počastili so svojega rojaka Frank Papesh, ki igra s clevelandskim krožkom.

Pred začetkom igre se je zbrala deputacija Ohio KSKJ Boosters Cluba na igrišču, kjer so vzpilo vsega tisočerega občinstva podarili rojaku Papeshu lep kovčeg z njegovim monogramom. Po zvočniku je Frank Znidar, načelnik atletike pri KSKJ povedal, da smo ameriški Slovenci ponosni na rojaka Papesh, ki je posebej na KSKJ, kar kaže, da je Nemančev Jimmy in Charlie Slapnik Jr. sta polnirila Papeshu krasen šopek rož, ki je bil spleten v obliki podkve, delo cvetličarne Chas. in Olga Slapnik.

Frank Papesh, ki take pozornosti od svojih rojakov gotovo ni pričakoval, se je ginjen zahvalil za darilo. Kar tam na igrišču so nato nastopili naši godbeniki: Johnny Pecon, Lou Trebar, Eddie Platt, White Lovsin ter Adolph Srnick, ki so zaigrali veselo slovensko melo, ki je kar jim je vse natrpan stadion burno aplavdiral. Pred zvočnikom je radio kvartet: Johnny Kovačič, Sternisha, Seifert in Kopore zapel eno pesem, nakar je bil naš program končan in pričeli so z igro. Frank Papesh sinoči ni igral, ker ni bila njegova vrsta. To je bil menda vzrok, da so Clevelandčani izgubili 3:2. Vsaj Joe Nemanich je tako trdil. No, je bil pa vesel zmage Joe Kuhel, tudi naš rojak, ki je manager washingtonskega krožka, ki je igral sinoči proti nam in tudi večer prej nametil clevelandске Indijance.

Nasih ljudi je bilo veliko in marsikakšna vesela slovenska je odjeknila po prostranem stadionu. Pecon in Trebar sta s svojimi igralci igrala pri vsakem odmoru in kmalu je občinstvo poznalo razliko med našimi igralci in med tistimi, ki redno igrajo na stadionu.

Iz Loraina se jih je pripeljalo dva polna busa pod načelstvom Miss Mary Polutnik, iz Barbertaina in bus pod načelstvom Mr. Dutchmana in skupina iz Girarda je bila po vodstvom Mrs. Matilde Cigole.

Po zaključeni igri se je zbralo mnogo naših športnikov v prostorih Lake Shore Post, bivša Knausova dvorana, kamor sta prišla v veselo slovensko družbo tudi Frank Papesh in Joe Kuhel.

Res, bil je prav vesel večer vseskozi in čeprav je naš krožek izgubil igro, nam ni žal, da smo jo šli gledat.

Oborožitev Evrope je nadaljna slopnja politike USA

To je cena miru, pravi Truman — Komunistem vodi narode nazaj v trdnjo in suženjstvo.

Miami, Fla. — Predsednik Truman je govoril na nacionalni konvenciji veteranov iz zunanjih vojska. To priložnost je uporabil, da je še enkrat apeliral na kongres naj hitro in v celoti odobri pomoč za oborožitev, kakor jo je predložil in zahteval. To so nekatere misli, ki jih je povedal:

Posojilo in pomoč je del naših prizadevanj, da se osvobodijo svet napadalnih vojev. To je cena za ohranitev miru. Ta cena je precej velika, pa ne more biti manjša, ko pa je Sovjetska Unija napravila izredno težko stanje in onemogočila vsak poizkus, da se zasnuje svetovna mirovna politika.

Mi se ne oborožujemo in ne oborožujemo svojih prijateljev zato, da bi koga napadli. Mi le gradimo naše obrambe, da bi se nam ne bi bilo treba vojskovati.

Predsednik je kazal na uspehe dosedanje politike, ki je vsa imela isti namen kot sedanja pomoč za oborožitev: Pomoč Grčiji v letu 1947. Istočasna pomoč Turčiji. Ti dva pomoči sta prepričali, da imenitni delavci nista izgubili svoje nedostnosti. Pomoč po Marshallovem načrtu, ki je preprečila splošen gospodarski polom v Evropi. Vseameriški pakt sklenjen v Rio de Janeiro, ki je povezal severno in južno Ameriko v obrambno zvezo. Končno severno-atlantski pakt, ki je napravil zvezo držav, ki se bodo skupno branile proti vsakemu napadalcu.

Nadaljni korak mora biti pomoč Evropi in orožju. Poleg tega je treba pomagati Grčiji in Turčiji, treba je postaviti na noge obrambo novih dveh držav na Daljnem Vzhodu: Koreje in Filipinov.

Predsednik je napadel komuniste, ki zapeljuje narode z lažnjivimi obljubami nazaj v tiranijo in suženjstvo. Demokrati je morajo tesno sodelovati, sicer jih bo komunistična sila zmelala vse po vrsti.

Jugoslavija ima krvavi fašistični režim, pravi Vorosilov

Moskva, Rusija. — Ruski radijo je pozval vse države, da imajo komunistične režime, da naj ne poskušajo slediti Titovemu zgledu. Kdorkoli bi sledil Titu naj računa s tem, da avtomatično postane sovražnik Sovjetske Zveze. Radijski pozivi so posebno na dolgo podrtavali tiste dele govora maršala Vorosilova, kjer je rekel, da je svet sedaj razdeljen v dva tabora: tabor imperijalistov in vojnih bujskačev in tabor komunističnih narodov. Tretjega mesta ni, tudi neutralcev ne sme biti. Kdorkoli ni s Sovjetsko Zvezo, je proti njej. Kdorkoli ne služi Moskvi brez vsakega pridržka, je sovražnik komunistične stvari. "Tak je sedaj krvavi fašistični režim v Jugoslaviji," je rekel Vorosilov.

Kongres gre na počitnice

Washington. — Poslanska zbornica bo šla za 25 dni na počitnice. 21. septembra se bo zopet sestala k seji.

Sedanji mestni odbor-nik 23. varde bo zopet kandidat

Mr. Edward J. Kovacic, dolgoletni mestni odbornik 23. varde, je zopet vložil petico za kandidaturu. Ne verjame, da je bil še kak mestni odbornik tako priljubljen med volivci kot je naš Eddie. Državljeni 23. varde ga bodo gotovo z ogromno večino poslali v mestno zbornico za bodoči termin. Boljšega zastopnika varda gotovo ne bi mogla imeti.

Severno-atlantska obrambna pogodba stopila v veljavo

Truman je podpisal proglas, ki poudarja važnost obrambne zveze.

Washington. — Predsednik Truman je podpisal proklamacijo, da je stopila severno-atlantska obrambna pogodba v veljavo. Podpis se je izvršil ob veliki slovesnosti, pri kateri so bili navzoči ambasadorji vseh držav, ki so članice nove obrambne zveze, naših senatorjev in kongresnikov, posebno tistih, ki so člani zunanjepolitičnih odborov in odborov za narodno brambo.

Senat in poslanska zbornica sta dokončala razpravo o pomoči zapadni Evropi za oborožitev kakor tudi razpravo o zakonskih predlogih za pomoč Grčiji in Turčiji. Vsi ti zakoni bodo v glavnem sprejeti kakor jih je predlagala federalna vlada. Zunanja politika se čvrsto nadaljuje po isti poti kakor je bila začrtana v Trumanovi nastopni izjavi. Blok demokratičnih sil je vedno močnejši in bolj trdno organiziran. Nova obrambna oborožitev Evrope bo krepak pripomoček za ohranitev miru, za utrditev varnosti pred sovjetskim imperijalizmom in v zaščito pred boljševiškim napadom.

135,000 ljudi odpuščenih iz službe v naši vojski

Washington. — Tajnik za državno brambo Johnson je odpustil 135,000 civilnih uradnikov in 12,000 rezervnih oficirjev. Upa, da bo z reorganizacijo prihranil 500 milijonov dolarjev letno. Napovedal je nadaljne redukcije, ki bodo zmanjšale izdatke v njegovem resoru za milijon dolarjev.

Poslednja obramba Kitajske

Canton, Kitajska. — Maršal Chiang Kai-Shek organizira zadnjo obrambo narodne Kitajske. Obiskal je vse poveljnike južnih armad.

Velika Črna maša za pobite Slovence

Molitev za duhovnike je v knjigi takole zapisana: Daj moči tem rokam, da trdno držijo oralo, s katerim zdaj režejo v nove ledine, naj bi njih posetje novo cvetje pogrnalo da bo sleherni fara spet cvetoči vrt čebelar božjim — Angelom — za sladko strd...

Da bi slovenske družine to knjigo skupno prebirale, da bi se še v pozne rodove spominjale, kako se je naš rod boril za vero in svoboden dom proti revoluciji, zato je napisana in izdana. Naj ne manjka v nobeni slovenski hiši. Naročite jo lahko pri Ameriški Domovini za \$2.75 ali s poštnino \$3.00.

NOVI GROBOVI

John Prelaz
Včeraj popoldne ob 3:15 uri je umrl po dolgi bolezni John Prelaz, star 74 let. Stanoval je pri hčerki na 15931 Saranac Rd. Rojen je bil v vasi Gornja Planina na Dolenjskem odkoder je prišel v Ameriko leta 1899. Bil je član društva Mir št. 142 S. N. P. J. Tukaj zapuščal žalostno hčer Mrs. Mary Kozlevčar in tri unuke. Soprog je umrl leta 1918 v Akronu. Pogreb bo v soboto jutraj ob 8 uri iz pogrebnega zavoda August F. Svejšek, 476 East 102nd St., in ob 8:30 v cerkev Marije Vnebovzete.

Julia Boje

Po kratki in mučni bolezni je preminula v Womens bolnišnici Julia Boje, rojena Peunič, stara 33 let. Stanovala je na 1200 Norwood Rd. Tukaj zapuščala soproga Frank, 31 mesec star rega sinčka Frank ml., mater Barbara, brata John in Martin, sestr. Mrs. Marge Rudin in Mrs. Dorothy Martino ter več in drugih sorodnikov. Rojena je bila v Columbus, O. Bila je članica Pod 4258 IWO. Pogreb bo v soboto iz železovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. Čas še ni določen.

Helsinki, Finska. — Na tisoče delavstva se je vrnilo na delo in generalna stavka finskih komunistov izgleda, da je prišla k svojemu polomu. Nekatere delavske unije, ki so oklicale stavko za te dni, so svoje sklepe preuklicale.

Razne najnovejše svetovne vesti

WASHINGTON. — Narodni odbor demokratske stranke je izvolil za svojega novega predsednika dosedanjega podpredsednika William M. Boyle, ker je dosedanj predsednik McGrath odstopil. Narodni odbor je tudi izključil vse tiste člane, ki so lansko leto podpirali posebnega južno-demokratskega kandidata za predsednika proti Trumanu. Izključeni so bili delegati iz Alabame, Louisiane, Mississippi in South Caroline.

HELSINKI, FINSKA. — Centralna finska delavska zveza je izključila delavske unije, ki kljub odredbi niso prenehale s stavko, ki so jo inscenirali komunisti. Izključene so: unija transportnih delavcev, unija lesnih delavcev, unija gradbenih delavcev in unija živilskega delavstva.

WASHINGTON. — Izključeni demokratje z juga so sklenili organizirati in začeti v Washingtonu svoj glavni urad. Pravijo, da to ne bo politična stranka, ampak gibanje, ki bo skušalo doseči spremembo ustave v zaščito avtonomnih pravic poedinih držav v USA.

BONN, NEMCIJA. — Krščanska demokratska stranka zapadne Nemčije je sklenila, da kandidira za predsednika nove vlade svojega predsednika stranke Konrada Adenauerja. Sprejel je in je verjetno, da bo res izvoljen, ker se brez te stranke ne more sestaviti vlada. Krščanski demokrati so namreč izšli iz volitev kot najmočnejša stranka.

Neodvisna komunistična stranka v Berlinu

Berlin, Nemčija. — Frakcija berlinske komunistične stranke, ki se je odcepila in ustanovila novo, neodvisno komunistično stranko, ki je ostro proti sovjetski, je poslala Titu poslanico, v kateri mu zagotavlja vso pomoč v boju proti Stalinu in Moskvi. Glavni govornik na ustanovnem občnem zboru stranke je bil komunist Karl Heinz Scholz. On je bil zaprt ob znanem požigu nemškega parlamenta kot osumljenec. Bil je v ječi štiri leta. Rusi ga sedaj love in so razpisali nagrado na njegovo glavo 10,000 mark. Mož je sedaj 41 let star in po poklicu inženir. Scholz je izjavil, da ima dobro organizirano podtalno organizacijo, ki utihotaplja orožje v sovjetski sektor Nemčije. Drugi voditelji nove stranke je Paul Szymanski, doslej član odbora komunistične stranke. Nova stranka je še začela izdajati svoj časopis: Rdeča zastava. Scholz je izjavil: Ustanovili smo novo stranko, da se bomo borili proti imperialističnemu boljševizmu. Takozvani internacionalizem Rusije je samo prevara. Mi odklanjamo vsak imperializem in vsako diktaturo.

Zapadno-zavezniške oblasti so odklonile, da bi registrirale novo stranko kot dovoljeno politično organizacijo.

USA svari Moskvo pred Hitlerjevo usodo

Miami, Fla. — Na kongresu veteranov je govoril ambasador USA pri Zvezi Narodov Philip Jesup. Svaril je Rusijo naj ve in upošteva, da bodo USA vedno ščitile neodvisnost narodov in držav. Naj Rusija opusti svoje sanje o svetovnem gospodstvu, ker so neuresničljive in škodljive. Vsak, kdor je o tem sanjal in po takih sanjah ravnal, je propadel. USA je vedno pripravljena sodelovati z Rusijo v mednarodnih zadevah, če Rusi hočejo sodelovati z drugimi narodi. Sedanji voditelji Rusije verjamejo, da jim je taktika gospodstva in diktata koristna. To taktiko morajo napraviti drugim narodom opustiti. Hitlerjeva usoda naj jim bo svarilen zgled. USA neče niti novih ozemelj niti podjarmiti drugih narodov. Mi hočemo vse narode svobodne in napredne. To prinaša blagostanje vsem.

Joe Sodja bo igral

Prvak igranja na banji in glitari, Joe Sodja, se nahaja te dni doma in bo pokazal svojo izurjenost v slovenski gostilni, Gaiety Bar Inn, 16223 Waterloo Rd. Sodeloval bo z godbeniki Bill Sneller, Ray Boykus in Lenny Sanders. Z igranjem pričnejo ob 10 zvečer. Stopite na kozarec hladnega piva in boste obenem poslušali lepo godbo. Mr. in Mrs. John Trček vas prav prijazno vabita.

Poroka

Mr. in Mrs. Frank Pugely iz 10724 Plymouth Ave., Garfield Heights, O., naznanjata, da se bo na 1. sept. vršila poroka njihju hčerke Florence Jean z Thomas F. Neubecker iz 4732 E. 94 St. Poroka bo v cerkvi sv. Terezije (Little Flower) na Ganger Rd., Garfield Heights ob 3. pop. Porčni par bo živel v Pittsburghu, Pa., kjer ima ženin službo pri Duquesne Light and Power Co. Nevesta je diplomirana bolničarka, ženin je pa graduiral na Case inženirski šoli. Mnogo sreče želijo mlademu paru v novem stanu.

Hišo bo gradila

Mrs. Gertrude Novak je podpisala pogodbo s stavbenikom Strumbljem za zidanje lepe zidane hiše na 61. cesti med Mlakarjevo in Gredencovo hišo. Z delom bodo pričeli takoj.

Poizvedovalni kolček

Alojzij Pavlič, Kapla vas 19, p. Tržišče, Dolenjsko, bi rad zvedel za naslov svojega brata Martina. Na se zgleda na gornji naslov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vabilo na piknik — Društvo sv. Križa št. 214 K. S. K. J. ima v nedeljo 28. avg. piknik na vrtu Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave. Občinstvo je prijazno vabljen.

Nesreča — Mr. Joe Skuk se je včeraj popoldne pri delu ponesrečil. Morali so ga odpeljati v Charity bolnišnico. Daj Bog, da dragi rojak hitro ozdravi.

SMZ vabi na piknik

V nedeljo pop. 28. avgusta bo velik piknik Slovenske moške zveze. Vršil se bo v Brae-Burn parku na 25000 Euclid Ave., Euclid, O. Pričetek bo ob 2. popoldne. Člani in drugo občinstvo sploh je prijazno vabljen, da se v velikem številu udeleži. Vsega bo dovolj za najboljšo postrežbo in veselo zabavo.

Povejte igralcem

Nocoj, točno ob 6 bo na igrišču (diamond) št. 9 v Gordon parku baseball igra, pri kateri bodo igrali igralci od sv. Vida. Starši so prijazno prošni, da na to opozorijo svoje sinove.

Preložen pogreb

Pogreb za pok. Sylvester Tomasič bo jutri dop. ob 8:30 in ne danes, kot prvotno določeno.

Akcija na 62. cesti

Korporacija za pozidanje na 62. cesti, da se ista izseli. Korporacija zdaj gradi hiše in želi, da se tovarna odstrani in da ne kazi naselja. Tozadnja tožba še ni končana in odvetnik je dobil naročilo, naj podroza. Korporacija je poslala lastniku tovarne tudi tozadavno pismo in opozorilo.

Joe Sodja bo igral

Prvak igranja na banji in glitari, Joe Sodja, se nahaja te dni doma in bo pokazal svojo izurjenost v slovenski gostilni, Gaiety Bar Inn, 16223 Waterloo Rd. Sodeloval bo z godbeniki Bill Sneller, Ray Boykus in Lenny Sanders. Z igranjem pričnejo ob 10 zvečer. Stopite na kozarec hladnega piva in boste obenem poslušali lepo godbo. Mr. in Mrs. John Trček vas prav prijazno vabita.

Poroka

Mr. in Mrs. Frank Pugely iz 10724 Plymouth Ave., Garfield Heights, O., naznanjata, da se bo na 1. sept. vršila poroka njihju hčerke Florence Jean z Thomas F. Neubecker iz 4732 E. 94 St. Poroka bo v cerkvi sv. Terezije (Little Flower) na Ganger Rd., Garfield Heights ob 3. pop. Porčni par bo živel v Pittsburghu, Pa., kjer ima ženin službo pri Duquesne Light and Power Co. Nevesta je diplomirana bolničarka, ženin je pa graduiral na Case inženirski šoli. Mnogo sreče želijo mlademu paru v novem stanu.

Hišo bo gradila

Mrs. Gertrude Novak je podpisala pogodbo s stavbenikom Strumbljem za zidanje lepe zidane hiše na 61. cesti med Mlakarjevo in Gredencovo hišo. Z delom bodo pričeli takoj.

Poizvedovalni kolček

Alojzij Pavlič, Kapla vas 19, p. Tržišče, Dolenjsko, bi rad zvedel za naslov svojega brata Martina. Na se zgleda na gornji naslov.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

AUGUST						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 167 Thurs., Aug. 25, 1949

Novim naseljencem v USA

Kakih 600 novih slovenskih ljudi je v zadnjih mesecih že prišlo v to deželo, ki je zatočišče svobode-željnih pregnancev iz Evrope. Posamezniki in v družinah ste se naselili pri dobrotnikih, sorodnikih, prijateljih in znancih ali tudi pri tujih ljudeh, ki so razumeli našo stisko in vas sprejeli.

Vem, da ste preživeli hude bolečine ločitve. Čeprav ste toliko pretrpeli na starem kontinentu, je bolelo v srce. Čeprav ste prosili, da bi bili rešeni taborišč in bednega življenja kot pritepenci po Avstriji in Nemčiji, kjer vam je bil tudi najboljši človek v dnu srca več ali manj nenaklonjen, čeprav ste vedeli, da je izselitev v Ameriko še najboljša rešitev za vsakega, vendar je bolelo, hudo bolelo, ko so prišli zadnji papirji, ko je bilo treba zbrati siromaščino v culo in kovčeg, segati v roke in odhajati. Bolelo je, ker ste vedeli, da odhajate proč od bližine domovine v daljave, preko morja, bolelo je, ko ste zapuščali brate in sestre, s katerimi ste več let živeli v taboriščni skupnosti, z njimi trpeli kot skupnost in v skupnost gojili le eno upanje, da ne bo treba naprej, da se boste vendarle mogli vrniti v svobodno domovino. Ura ločitve je bila ura novih strahovanj pred neznano bodočnostjo, neznano novo domovino onstran oceana, pred novimi ljudmi, ki ste jih morda poznali iz kakega pisma ali pa še to ne. Bila pa je tudi ura bolečih ločitve. Ta ločitev se je ponavljala v svoji bitosti, ko ste prišli napovedne postaje svojega potovanja in so se delila pota: vsak je stopal na svojo ladjo, vsak je moral na svoj vlak, vsak je izstopal na svoji postaji, vsak je bil vedno bolj sam. Pred vsako postajo ste trepetali: Kaj bo pa zdaj? Koga bomo srečali, kakšna bo pot naprej, kam bom prišel?

Mislilim in upam, da je bila velika večina izmed vas veselo preseljena, ko ste segli v roke svojim, ki so vas pričakovali ob koncu te poti v Ameriko. Kdor je bil le parkrat na večji postaji kamor ste prihajali, bo potrdil, da je tako. Od blizu in daleč so prišli znani in neznani sponzorji, ki so vas prav tako radovedno in nestrpno pričakovali kakor vi njih. In bili so srečni in ponosni, da so vas dočakali. Bilo je obilo srečnih, veselih vzdihov, objemov in solza srečnega svidenja med ljudmi, ki se večinoma nikoli v življenju niso videli, pa jim je življenje napletlo toliko skrivnostne skupnosti že poprej kot so se mogli z očmi doseči, da so se sami čudili zakaj so tako razburjeni, ko si segajo v roke. Med sponzorji je bil ponos in vesela zavest, da je njihov blag namen zmagal in rodil uspeh, med nami pa veselo odkritje, da v tuji zemlji od prvega trenutka dalje niste več tuji, ampak svobodni, enakopravni ljudje in večinoma še med svojimi, ki vas radi imajo.

Začenjate nov kos življenja. Sila strašnih razmer vas je vanj potisnila, večinoma vse, razen otrok, vas je nasilno iztrgala iz vaših namenov in načrtov, ki ste jih gojili in imeli a vendar v primeri z vsem kar se je zgodilo in kar se še godi doma, morete reči: Hvala Bogu med srečnimi rešenci sem in smo.

Vsak začetek ima svoje težave. Naravno je in razumljivo, da ste tudi naleteli na te in one težave, večje ali manjše. Nova dežela, novi ljudje, novo vse okolje, nove so vse razmere. Tudi tisti, ki so se vam vsa najlepša pričakovanja uresničila, to čutite. Čutite kako je človek neroden, kako neobglen. Kakor otrok je, ki ga je treba hoditi učiti, mu vse stokrat pojasnjevati, da si vsaj nekaj zapomni, ga voditi in spremljati, da ve svojo pot. Kaj šele, če — in to se nujno tudi primeri — če so razmere drugačne kot smo si jih slikali.

Treba je trdne volje, pridnosti, odločnosti in vztrajnosti, da se v nove razmere prav uživamo in postanemo koristni člani nove družbe.

Večinoma st prišli med naše slovenske sorojake. Padli ste v tisto ameriško slovensko družbo, ki se je koncem prejšnjega stoletja začela vsvarjati iz slovenskih pionirjev v Ameriki. Prišli ste ali k novim naseljencem slovenskim ali njihovim otrokom ali že otrok otrokom. Naj vam bo prva misel, da jih je božja previdnost sem pripeljala, da jim je dajala, moči in vztrajnosti, da jim je slovensko ljubezen ohranjela in njihova prizadevanja blagoslovila, da so zgradili hudih razmerah utrdili v Ameriki, da so mogli sedaj za našo rešitev koristno delati. Naj ste v prvih dneh veselo preseljeni ali pa čeprav v čem razočarani, prva bodi misel hvalečnosti Bogu in dobrih rojakom in drugim ljudem, ki so nam do svobodnega življenja pomagali. Tu v svobodi bo vsak s pogumno pridnostjo našel pot in način, da si preko ovir in težav pomaga k dosegljivo dobrim in zadovoljivim razmeram. Vedno bomo morebitne težave lažje prenašali, če si živo predstavljamo, da so prvi Slovenci sem

NOVINE

ZA SLOVENCE "SLOVENSKE KRAJINE" V AMERIKI

KAKO SMO ROMALI V LEMONT

V soboto zajtra ob osmi je Steve zakleno stanovanje na Schaefer Ave. in smo se razposadili po kari. Kata in Kristina odzaja, midva s Stevejem pa naprej. Pri cerkvenij opravljal so možki vsikdar naprej. Te pa na božjo poti tudi. Ve sam v Čikagi čuo, ka če idejo na dugo pot s karov, ka driver rad vidi, če je kakša zgovorna ženska naprej, ka te ne zaspi. S toga vzroka ne bi mogli dati naprej ne Kato in ne Kristino, ka sta njevi ne med zgornimi. Od Clevelanda do Lemonta je kakšij 350 milj. Raj več kak menje. To je tista pot kak v Čikago, ar je Lemont pri Čikagi. To pot sam že dostakrat prevoz, ka hodim iz Clevelanda v Čikago kak če bi šol v starom kraji iz Cerenovec v Lendavo. Pa se mi tak vidi, ka bi od tiste 15 kilometrov duge poti v Lendavo znao več zanimivosti povedati kak tu od 35 krat duge. Tam sam pri Juli lahko gledao štrke v gnezdi na lori, v Gjilinjeki pri Greddaj sam se bojal, če bi pozol prišel iz bereka, po Lakoši pa Gyertyanoši je bilo lepo gledati Vogre pa Vogrice v njihovom lepom pisanom gvanti. Tu je pokrajina vednaka pokrajini, hiža hiži, varaš varaši, saloni saloni. Kda smo bili ven iz Clevelanda, smo gledali, če b v West Laki kde videli Joe Vuka, ka ima tam farmo, doma je pa s Polane. Za Mary Vukovo smo tak znali, ka je med rožami v gredaj deleč vikraj od ceste. Pa ne bilo nindri nlednoga. Cesto smo si tak odebrali, ka smo se pelali mimo varša Sandusky. Za mene je te kraj s cele poti najbole zanimivi. Prek jezera so napravili nasip in nekaj v sredini most, ka se ti vidi, ka se s karov pelaš prek po morji kak nekda Izraelci, kda so bežali iz Egipta skoz Rdeče morje. Pa ne samo to. Prle kak pridete na ta nasip, so na oba kraja nekši bereki. Kda smo se prvokrat pelali mimo lani s Hodnikovimi, so divje rece i celo edna velka čaplja bile kre kraja v tej berekaj tak bluzi, ka bi jih lahko s kamnom zaddeo. Kda sva na sprotoletje s dr. Krekovim Alešom vozila po toj poti, ne bilo videti skoro nledne vodne ftice. Znabiti je bilo eše vse preveč golo, brez šara i tratja. Liki tudi zdaj smo ne videli telko te lepe divjine kak lani. Samo zato priporočam vsakšemi, što se s karov pela v Čikago eli v Toledo, ka vzeme to lepo pot. Na severni 20. cesti med Toledom i Indiano smo vozili po ravni zeleni, lepo obdelani rodovitni pokrajini. Kraj i cerkev "Marje Vnebovzete" napravi na potnika lep vtis. Bogati farmari z velikimi lepimi farmami te okolice so si postavili tak lepo cerkev i školo, ka znamkar vsakši, ki mimo vozi, pravi: "To je pa nice." Kda smo prevozili mejo med Ohio i Indiano, smo kazalec na vuri porinoli za edno vuro nazaj. Tak smo imeli tistoga dneva den 25 vur dugi. Naj nihče ne misli, ka so v Indiani Indijanci. Mi smo celo Indiano prevozili,

pa smo nanč ednoga ne videli. Pokrajina v tistom kraji Indiane je malo brežčesta. Cisto je pa skoro bole vse kak v Ohio. Kakše dnike so zalijane z vodov in ob tej malij jezera so nastali turistovski varši. Včas kak smo prišli prek meje, se je silno zaoblacilo i v desetij minutaj se je takši dež vlejal, ka smo nikak ne mogli voziti. Nanč na širino ceste ne bilo mogoče videti i razločiti eli je kre kraja graba eli breg. Pa je to trpelo samo kakše četr vure i opet je sijalo sunce nad lepimi pokrajinami Indiane. Vsakši bi mislo, ka je Indiana mokra. Ve je tam dosta vode, Steve pa eše izda spojlo pravi, ka je Indiana "dry." V Angoli sva nahala karo z ženskami na cesti i iskala kakšo pošteno pijaco. Kelko sva morala prehoditi, prle kak sva našla nekši salon v stranskoj vulci. Na glavnoj cesti ga nega. V saloni sva štela stoečki friško spiti, ka se ženske ne bi preveč kregale zavolo dugoga čakanja. Pa pride salonar pa pravi, ka si morava sesti, če hočeva piti. Kda sva prišla nazaj v karo, pravi Steve: "Zdaj pa le močno poženite, ka mo kak najprle ven iz te božne Indiane." V Elkhartu smo pojdočki obiskali prijazno Terlepovo mamo i njhovega soseda Mr. Goleca. Na vsak način so nas hoteli pogostiti. Povedali so nam, da je njihova hčerka že prejšnji den odšla v Čikago in bo drugi dan pri našem slovenskom romanji v Lemonti, čeravno so Terlepovi Kranjci. (Drgoč dele.)

Dragi Vane!

Včera sam celi odvečarek iskao doktora z Razkriža. Zovemo ga tudi Valanta. Pelao sam se mimo Korenovij i sam Frankija pitao, če je tam. "Nega ji tu. Doma so. Naš Tuni so šli malo prle tja. Česta ne pri nji, sta gvišno na korneri 45. ceste. Jaz idem z vami, ka jji leži najdeva." I sva jih našla doma pri "doktoru." Te je eše Kavašov Tjašek prišeo tja, ves lepo speglani. Jaz sam že dugo šeo obiskati "doktora" na domi. Zdaj ravno pa zavolo toga, ka je prišeo s potovanja. Poleti je pravo, ka bi rad zrak spremeno. Znabti bi jemi v Indiani pa v Čikagi bole bio na zdravje. "Kak ste potovao: s karov eli s trenom?" sam ga pitao. — "Eh, ne sam šeo vzeti kare. Vsikdar je nevolja, kde naj parkaš. Raj sam šo s trenom." Te je pa začno pripovedovati, kde vse je hodo i koga je obiskao i kak so se vsikdi dobro imeli. V South Bendi je bio pri trej familijaj: Kodba Peter, Števan Stojko i Rob Andraž. Prviva sta iz Razkriža, Rob pa iz Središča. V Gary (Ind.) je bio pri Martini Brešari iz Šafarskoga, i pri Fr. Zimmermani iz Razkriža. V Porter (Ind.) je obiskao svojega prijatelja Flaca Johna, kak so imeli letos novomašnika i Martina Murato. Tudi v Čikagi je obiskao več prijatelov: Fr. Vory, Toplaka i druge. "Kak b se m dobro godilo. Eden bole prijazen i postrež-

prišli v divjino, kot bedni priseljenci, ki so s trdimi žulji in potoki znojnih srag iz bogastva Amerika nekaj za Slovence osvojili. Imejmo pred očmi, da oni niso imeli sponzorja, da njih nihče ni čakaj in pričakoval, da so v prostrano Ameriko prišli večinoma brez sredstev, sami, zapuščeni, med popolnoma tuji svet, ki jih je gledal s trdim nerazumevanjem. To si živo predstavimo, pa bomo z iskrenim spoštovanjem, globoko hvalečnostjo in modrim, dobrohotnim razumevanjem sprejeli razmere, ki smo vanje prišli.

ljivi kak drugi. Da mi je pa zrak ne vgrajao. Skoro bi zbeležao. Tak sam sprevido, ka meni le clevelandski zrak najbole paše." Valant imajo najlepše spomine na to svoje potovanje. Što bi si mislo, ka je telko štrigovčarov (iz Razkriža) v toj Ameriki. Hvale vredna je njihova povezanost i prijateljstvo. "V South Bend h Kodbi pa zato izda ednok eše idem. Hčerka de se ženila i do imeli gostovanje."

CLEVELAND

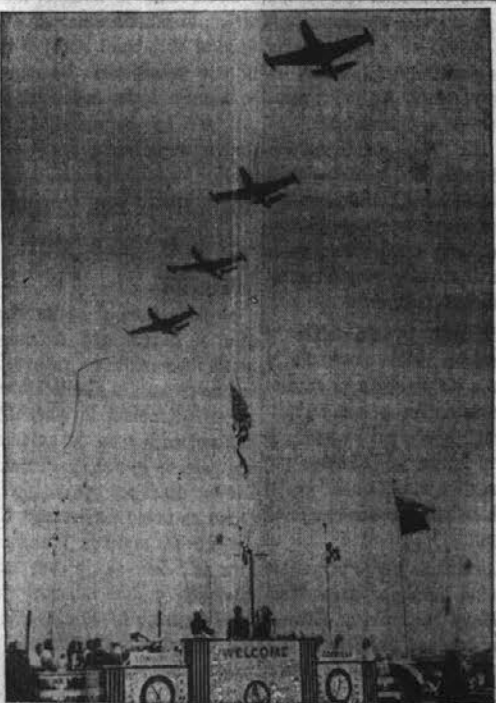
Obiskali so Cleveland i svoj rod i prijatele familija Mr. Ignac Hozian iz Čikage. Ze štirinajst dni so na poti po Kanadi bili i tam obiskali skoro vse prekmurske rojake. Mrs. Gizzella Hozian nam je obljudila, ka za Novine popiše svojo dugo pot. V Clevelandi so bili samo dva dneva i so stanovali pri familiji Mr. Johna Hoziana. V nedelo večer sta bili obe familiji Hozian i Mr. i Mrs. Joe Pintarič Jr. povabljeni k Hodnikovim. Čikaški gostje so se tam na kratko pozdravili tudi z Mr. i Mrs. dr. Krekom.

Na gostovanje hčerke Katarine v soboto večer pridejo iz Čikage tudi Mr. i Mrs. Steve Kelenc. Lani so na obiski pri Golinarovij zbeležali. Zdaj nas obiščejo opet zdravi i želemo, ka se zdravi tudi povrnejo.

Rev. Mihael Regen, ka so bili pred leti za kaplana pri Sv. Pavli na 40. cesti, so se pred ednim tijeodnom na poti k svoji staršom v Youngstownu smrtno ponesrečili s karov. Sprevod je bio preminoči pondelek v Youngstownu, kde živijo stariše. Rev. Regen so bili jako poznani i priljubljeni med našimi prekmurskimi Slovenci, ki so farniki Sv. Pavla i je zato ta strašna novica vse jako presunola. Vsi se ga spominajo v svojih molitvajih.

Društvene seje. Društvo Presv. Srca Jezusovoga (SDZ 55) ima svojo redno sejo pri šestno nedeljo v školi sv. Vida. Tajnik bo poročal od novij članov. Člani naj se seje obilno vdeležijo. — Društvo Marije 7 žalosti ima svojo sejo ovo drugo nedeljo (4. septembra) odvečara v cerkveni dvorani na 40. cesti. Naj pridejo vse članice.

Betežni so že bole dva tijeodna Korenova Ana. Visiki krvni pritisk i slabo srce. Betežnici želemo kak najprle popuno ozdravljenje.

Nad clevelandskim letališčem bodo v dnevih 3., 4. in 5. septembra največje zrakoplovne tekme, kar jih je svet še videl. Priglasilo se je že kakih 1000 letalcev, možkih in žensk, iz vseh delov sveta. Publika še ni videla takih poletov in tolikšne zračne moči, kot jo bo imela priliko videti tiste tri dneve. Ameriška zračna sila, mornarica, kor marinov in narodna garda — bodo poslale v tekmo svoje najboljšje pilote in najboljša letala. Marini bodo ponovili napad na japonski otok Iwo Jima. Pokazali bodo letalo, ki je pri poskusnem poletu neslo 300 oseb. Razkazovali bodo tudi orjaško potniško letalo za 180 potnikov. Tega bo lahko vsak videl na tleh.

ČE VERJAMETE AL PA NE

Dva para konj je nemirno stopicalo ob ojesu, da potegnajo dva polna voza pšenice z borjača. Saj konjički niso ravon silili k vozu, ampak ko so bili enkrat vpreženi, se jim je pa tudi neumno zdelo, da bi trtili tam čas. Vse je čakalo na gospodarja, da bi se mu takazadelo in bi se prikazal iz hiše. Nihče ni sicer koprnel po njem, bi lahko prisegel, ampak zaenkrat ni šlo dugače. Gospodar bo ukazoval enemu vozu, hlapec pa drugemu. Jaz bom pa doma ostal, da bom varoval tisto, kar bo še doma ostalo. Kdor ni za drugo rabo naj varje dom in babo!

Končno smo ga pa le pričakali gospodarja. Vrata je zaloputl za seboj, iz česar sem sklepal o dvomljivosti položaja, namreč: v kuhinji ni šlo vse v lepem slogu, bi mislil in če bi šodil take prilike na splošno. Če je bila količkaj človeška njegova žena, mu jih je nekaj nametala zastran večerajšnjega slavnostnega prihoda domov ter mu različno in naravnost namignila, če že ne povedala, da če bo danes napravil isto, ali podobno, da bo nekak napak pri hiši. In če je bil mož tak, kakor je na videz izgledal, je prevrnil par kastroj po kuhinji, eno ali dve vrgel za ženo, ali pa vanjo, ako se mu ni umikala, s čemer si je dal tehten vzrok, da se ga bo ta dan prav toliko ali pa za spoznanje več navlekel, da bo pokazal, kdo je gospodar pri hiši in je. Harduš!

Zares ne morem reči, če je bila pri tem kakšna javna razprava, ker hiša je bila precej oddaljena od kraja, kjer nas je čakalo na ogospodarja osem: dva para konj, dva vozova in midva s hlapcem. Kaj vem kateri bi bil nekaj dal, ako bi si bil gospodar od kuhinje pa do vozov zlomil vsaj eno nogo če že ni mogoče obeh. Stiri pare konjskih ušes je zastriglo: malo naprej in malo nazaj ter dalo s tem vedeti širši javnosti, da svojega gospodarja in oblastnika konjički ne pričakujejo z iskrenim hrepenenjem.

—V Zed. državah porabijo okrog 12 milijonov galonov takega "brandy" gzanja pri izdelavi raznih vin.

Levi od tistega para, ki ga bo nadzoroval gospodar, je stresel z glavo in zahropel. Videl sem, kako se je nagmil k svoemu tovarišu na desni in mu zašepetal: "Ti, čeljust konjaka, ali ga vidiš, kako se drži! Hudič bo danes, ti rečem in kakor bova napravila, mu ne bo povoli. Ako bo količkaj prilika nanesla, pa ga bom vsenal, nesnago, da bo videl vse, kar se šteje med sonce, luno in zvezde. Ze zdaj me vamp boli od sinoti, ko nas je obrcaval, pa ki ne vem zakaj. S zadnjo premo mu bom posvetil!"

Desni je molče poslušal in na vso moč priklinal z glavo. Smilila sta se mi, konjička, ki sta bila zares lepi živali. Čudno, v tistih letih sem vedno rad vrgel oči po lepem dekletu ali po lepem konju; danes samo še po konju...

Tudi jaz sem se bolj natančno ozrl po gospodarju. Bilo je, kot bi izpred naše hiše zrl proti Javorniku, kadar se je pripravljalo k hudi uri. Slabo je spal, sem šodil in ko se je vsedel k mizi, da bi s tim pripravnim potolažil razorano grlo zjutraj, mu je ona najbrže servirala nekaj hudih spočitkov, ker ga ni hujšega za moškega, pravijo, ob taki nepravilni uri.

Da bi le že odpeljal, kanalja, sem si zeel in stopil zadaj za voz, da bi mu ne bil v napatje, kadar pride bližje. Le dobro se imej v Regini, sem mu sam pri sebi privoščil, jaz bom pa lepo doma poležaval in se počasi privajal deželi in — de lu.

Videl sem, da je z očmi nekaj iskal in kar zazeblu me je, ko sem si omenil, da ima najbrže srčno poželjnjo po svojem novem hlapcu, od katerega hoče vzeti mlo slovo, predno odpelje v mesto. Z levo roko sem napravil figo in jo tiščal v žepu. Stari Susan, naš sosed na Menišiji, mi je ob neki priliki povedal, da to veliko zaleže, kadar ga zalezuje hudobni duh. To sem si dobro zapomnil in vselej, kadar sem šel mimo Blažonove hiše in sem hotel, da bi me ne videla in ne obljajala Blažonova Mica, sem stisnil figo z levo roko in jo krepko tiščal v žepu. Verjemi me, da je skoro vselej pomagalo. Včasih sem pa na to pozabil in ob takih prilikah je gotovo stala na pragu moja priprošnjica, Blažonova Mica, ki se me je dobro ogledala od nog do glave in iskala, da bi kaj našla na meni, da bi naglo raznesla po vasi, od hiše do hiše in nazaj.

Tako sem tudi takrat v Kanadi tam za vozom na vse viže poskušal, da bi me ne ugledalo gospodarjevo oko ob tistem nesrečnem jutranjem času, ki bi se ga ognil sam bogsiganasvaruj, če bi ga imel srečati na samem. Pa mi ni bilo dano, da bi šla za tisti dan brez besede vsak sebi. Osorno je zavpil gospodar nad hlapcem: "Kje je pa novi?" Hlapec je s prstom pokazal in se mi gredoč hudobno zarežal. Če bi šlo po pravici, bi moral jaz hlapcu tisto povrtni po meniškovo. Pa mu nisem, ker si nisem še prav upal na dan z vsem, kar je bilo v meni. Saj ni bilo dosti, če kaj vem, nekaj pa, če je bila sila.

Kar otrdel sem, ko so me našle gospodarjeve oči in ko mi je s prstom pomigal, naj pridem bliže, sem se prestopil, kot bi me kdo navil ali pa kakor na vežbalšču pri vojaki, kadar je frajtr zapovedal: stopati stopaj. Se zdaj mi gre mrz na životu, kadar se spominam na tisti dogodek, zato mi naj ne bo zamere, če za danes neham in bom jutri povedal, kako sva se z gospodarjem tisto prvo zlato jutro pomenila tam na borjaču. Eden je govoril, drugi pa poslušal, če veste, kaj mislim reči.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holecak

Tako so povabiti vse meščane in kjer hoče pred vsem svetom nekaj povedati.

Sestnajsto poglavje

Nagrada

Mestece Št. Pavel je stalo že dolgo vrsto let, pa še nikdar ni videlo kar na kupu toliko ljudi, kakor se jih je zbralo naslednji večer v mestni hiši. Najprej so prišli iz mesta samega meščani obojega spola brez razlike starosti, potem je privrelo množica iz vse okolice in celo jako oddaljene samotne hiše so poslane koga izmed odmačih na zbor. Zato je bila dvorana do zadnjega kotička polna in na galeriji, kamor je sicer redko kdo zašel, se jih je nocoj nato, da je jela sumljati, kaj se tam dogaja. Na odru, kjer so navadno sedeli pri sejah občinski zastopniki, so zdaj stali skavti treh vodov, sov, volkov in lisic, s svojimi vodniki. Za mizico, na katero so navadno postavljali steklenico vode s kozarcem, na rdečih žametnih sedeh, kjer sta sicer sedela župan in njegova desna roka mestni tajnik, sta stalovala nocoj gospod Dovgan s rdečim, srditim obrazom in gospod učitelj Samcin v svojem kroju kot starešina šentpavelske skavtske organizacije.

V prvi vrsti se je namestila mestna godba. Nikdar še ni igrala tako navdušeno in ognjevit kakor nocojšnji večer. To je vse vprek bučalo in trobilo, živžvalo in bobnalo, jecalo in kričalo, da si je ta in oni tiščal ušesa, boječ se, da mu jih sicer raznese.

Ko ni mogla živa duša več v dvorano in se je mladina polastila že celo okna in stebrov, je vstal gospod učitelj in pomignil godcem, naj utihnejo. Razumeli so ga in nehali gosti sredi četrte izmed štirih pesmi, ki so jih znali in ki so jih nocoj že trkrat preigrali, da bi navzočnemu občinstvu ne bilo dolg čas.

"Somešani," je začel, kakor da bi bil sam župan, "zbrali smo se nocoj v tej dvorani, da po zdravimo dva skavta, ki sta iz vršila, kar se ni bilo slišati o drugi dvojici dečkov, in da jima čestitamo na srečni vrnitvi. Mesec dni je tega, ko smo ju mrzlega, deževnega večera zapeleli daleč v gozdove brez ognja, brez hrane in celo brez obleke. Pomagaj jima ni nihče; a zanašajoč se na svojo moč, svoj pogum in razum sta prenešla vse težave in nevarnosti življenja v divjem kraju in dokazala, kako dobra, kako pravilna je naša skavtska vzgoja. Pokazala sta nam, kar pač vsaki pozabimo, da vsakdo izmed nas lahko marsikaj prebije in premaga, da je le pogumen, močan in vztrajen.

Storila sta pa še nekaj več," je nadaljeval z resnim glasom. "Dokazala sta, da še živi duh naših prednikov. Borila sta se proti krivici in zlu. Nihče jima ni pomagal, in vendar sta zmagala, kjer so naši možje podlegli. S preprostimi orožjem, ki sta si ga sama napravila, sta razpršila gnezdo zločincev, ki so bili že leta strah oblasti tostran in onostran meje. Rečem vam, prijatelji in sosede," je govoril s povzdignjenim glasom ob splošni tišini, "junaštvo teh dveh dečkov je bilo toliko, da ga naše mesto nikdar ne pozabi. Zdej pa si štejemo v čast, da vam predstavim skavta Vilčeta Vrhovca iz volčjega voda in skavta Roka Rakuna iz sovjega voda."

(Dolje prihodnjiki)

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Ustanovljena 29. novembra 1914.

Zedinjenih Držav Severne Amerike Sedež: Joliet, Ill. Inkorp. v drž. Illinois 14. maha 1915

Nahajališče: "Vse za vero, dom in narod; vse za druge, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK TUSHEK, 715 Raub St., Joliet, Illinois
1. podpredsednik: STEVE J. KOSAR, 2222 No. Major Ave., Chicago 32, Ill.
2. podpredsednik: ANN JERISHA, 658 No. Broadway St., Joliet, Ill.
Tajnik: FRANK J. WEDIC, 301 Linc St., Joliet, Ill.
Zapisnikar: JOHN NEMANICH, 650 N. Hickory St., Joliet, Illinois
Blagajnik: ANTON SMREKAR, 1012 Vine St., Joliet, Ill.
Duh. vodja: REV. GEORGE KUZMA, 418 No. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrh. zdravnik: JOSEPH A. ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

ANDREW GLAVACH, 1748 W. 21st St., Chicago, Illinois
ANNA FRANK, 2843 So. Pulaski Rd., Chicago 23, Ill.
JOSEPH JERMAN, 20 W. Jackson St., Joliet, Illinois

POROČNI ODBOR:

JOSEPH PAVLAHOVICH, 39 Winchell St., Sharpsburg, Pa.
MARY KOVAČ, 2456 So. Ave. Ave., Chicago, Illinois
FRANK LESS, 1206 Chestnut St., Ottawa, Ill.
Predsednik Atletičnega oddelka: JOSEPH L. DRASLER, No. Chicago, Ill.

URADNO GLASILO:

AMERIŠKA DOMOVINA, 5117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

Do 1. jan. 1949 je DSD izplačala svojim članom in članicam in njih dedičem ravnih posmrtnih, posmrtnih, bolniških podpor ter drugih izplačil denarne vrednosti do četrtilijuna dolarjev.

Društvo za DSD se lahko ustvari v vsakem mestu Zdr. držav z ne manj kot 5 članicami) za odpravi oddelke. Sprejme se vsak katoličan moškega ali ženskega spola v starosti od 16 do 60 let. V mladinski oddelki pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se za \$250.00, \$500.00 ali \$1,000.00. Izdajajo se različni certifikati, kakor: Whole Life, Twenty Payment Life in Twenty Year Endowment. Vsak certifikat nosi denarno vrednost, katere se vsako leto viša.

Poleg smrtnine izplačuje DSD svojim članom (icam) tudi bolniško podporo iz svoje centralne blaginje, kakor tudi za rane operacije in poliklinike.

Mesečna plačila (assessments) so urejena po American Experience tabeli.

DSD je nad 100% solventna, kar potrjujejo izvedenci (actuaries).

Uradni jezik je slovenski in angleški.

Rojakom in rojakinjam se DSD priporoča, da pristopijo v njeno sredo!

Za vsa morebitna pojasnila in navodila se obrnite pisмено ali ustmeno na gl. tajnika: FRANK J. WEDIC, 301 Linc St., Joliet, Ill.

Kako smo preživeli en teden v Clevelandu

(Poroča Jos. Maloh)

(Nadaljevanje)

Ni čudno torej, da kaj velja, da vas Amerikanci spoštujejo in rešpektirajo, da imate našo kranjsko korenino, Franka Lauschetja za guvernerja države Ohio in da po zaslužnih delih kršujete ulice in igrišča za mladino. To smo videli tam, kjer ste doživeli grozno požarno katastrofo. Na tistem prostoru zdaj polagoma rastejo nove, moderne hiše.

Tam smo tudi brali napise: "Grdina St." "Grdina's Play Ground." To pove dovolj jasno, kdo je v prvih vrstah, kadar gre za dobrobit Slovencev.

Jaz sem vedno sledil v časopisu delu tega, po postavi šibkega, a po duhu zelo velikega moža. In zdaj, v njegovih 75-letih starosti, je še vedno tako mladostno prežet za vse, kar je lepega in dobrega za naš narod.

Pravim, časopis, ta je neobhodno potrebno, da nosi pametno in spodbudno besedo ljudem da neustrašeno pobija nasprotnike, če tako nanese, da ustvarja javno mnenje, da pribere resnico, da drži kot kroparski žebelj. Takim časopisom se lahko prišteva Ameriška Domovina. Poleg vsega omenjenega ima še to lastnost, da vse tako lepo razumljivo in po domače pove, se šali, ponorčuje, če treba. Ljudje, ki so za takim časopisom, nosijo tudi veliko odgovornost.

Obiskali smo urednika Ameriške Domovine James Debevcu in na našo družbo je napravil kar najboljši vtis: družaben, postrežljiv, šaljiv, prav ko njegov časopis; isto velja o njegovi soprog. Najprej smo jih obiskali na domu in potem drugi dan v tiskarni. Pri čezglavi zaposlenosti, kjer vsak trenutek šteje, kot pri uri, sta si vzela čas in nam vse prijazno razkazala. Posebno delo imajo zdaj, ko s prihli prihajati naša begunci. Dobe listo z imeni,

preden se izkrcajo z ladje in treba je skrbeti za sponzorje, begunce sprejemati in jih usmerjati, kamor so namenjeni. Mi smo se, za časa naše ture, srečali z nekaterimi teh beguncev, ki že delajo na svojih mestih. Iz njih besedi in obrazov se pozna, kako srečne in zadovoljne se počutijo, ker so pribežali iz gorja v to našo novo domovino, svobodno deželo Ameriko. Gotovo bodo ti ljudje dobri delavci in izvrstni državljani.

G. Debevcu čestitamo, ker ima pri listu dobre duhovne kakor tudi lajške sodelavce. Mi na primer z vso pažnjo vedno prebiramo Newburške novice in najdemo v njih jedro, ki je prikladno za vse, tudi po drugih naselbinah. Ljudje smo pač enaki povsod. Kot smo spoznali, piše to Rt. Rev. Oman. Nam je zelo žal, da ga nismo našli doma, da bi mu ustmeno izrazili našo hvaležnost za njegovo vzgojno pisanje.

Nad tiskarno Amer. Domovine urejuje "Glas SDZ," glasilo podpornice organizacije Slovenske dobrodelne zveze g. A. Šabec, s katerim smo par besed izmenjali. In g. Ivan Račič pa tudi istotam urejuje Glasilo K. S. K. Jednote. Žal nam je, ker g. Račiča ni bilo baš tedaj v uradu, da bi se bili tudi z njim spoznali.

Potem smo jo mahili še v znano pisarno August Kollandru in smo ga našli vsega zagnanega v številke, a se je vseeno toliko odtrgal od njih, da smo si rekli prijazen "halo" in na svidenje.

Nekaj smo tudi šli kupovat v trgovino Joe Grdina, knjigarna in drugo. Njegov prijazen sin ima tam glavno besedo. Nekaj lepih cerkvenih pesmi je podaril Muskatelcu, ki je vedno ves v notah in petju. Dostavil je, da naj bo to za cerkev sv. Jazneza Ev., in Rev. Gabrovška, ki zdaj pri tej cerkvi v Milwaukee župnikuje. Za tega gospoda so še drugi spraševali in naročali pozdrave, kar pove, da so ga imeli zelo v čisti, ko je bil med njimi v Clevelandu.

Postali smo lačni in trudni, ko smo hodili in obdvovali st. clairsko Ljubljano. Po par je prejšnjih poskusih smo končno le dobili prostor v Šomovi restavraciji. To smo se tam natrpali! In kako je bilo vse, do zadnje mirvice, dobro! Saj nam je že tisto slovensko naštevane jedi privabilo sline v usta.

"Goveja juha, prašičja pečenka, prepečen krompir, solatca" itd. Ni čudno, da g. Debevcu tolikokrat vtakne Šomovo ime v Ameriško Domovino! In tako čedne in brhke posrežnice! Ker smo zopet pri telesnih dobrinah, naj omenim še drugo restavracijo, gori v Euclidu, po imenu Cantabarry, ki je tudi v slovenskih rokah. Mrs. Capudija je gospodinja. Tam smo se

tudi prav domače počutili in jedli kot mladiči. Lep prostor, najbolje pripravljena jedila in hitra postrežba po slovenskih dekletih. Tam imajo tudi lične košarice za žemljice. Zahotelo se nam je po eni, kot g. Debevcu, ko je na potu v Willard šel južnat v Keglove restavracijo v West Allis. Mi je seveda nismo dolgo ogledovali in obdvovali, ampak je bila hitro v naši torbi. To je bil št. 1 suvenir in od takrat naprej so naše ženske venomer iskale, kje bi se še kaj dobilo za spominček. Ruvala so razne rože in grmičje po vrtovih, rdeče 'snow balls' — pri nas imamo le bele — škaticke od žveplenk, lesene žličke in drugo kramo in ne vem, kako je prišel tudi vaše Micke klobuk v to našo zbirko. Videli ste vsi, ki berete Mickino besedo, da je bila tisti teden po našem odhodu iz Clevelanda razoglavla. Pa kako lepo je razložila, zakaj nima klobuka! — Ampak, klobuk je naš, pa "če verjamete, a" pa ne!"

Seveda, da se je morala dati kravčljat in frizirat, ko ni mogla najti nikjer klobuka, da bi se pokrila, pa že verjamemo.

Tisti dan, ko smo šli gledat, kako pozidavajo novo slovensko bivališče na kraju že omenjene katastrofe, smo šli tudi v Jugoslov. kulturni vrt. Brali smo že prej o tem, a šele potem ko človek stopa po s peskom posuti poti, med z rožami zasejanimi gredicami, med njimi pa tih in resni kipi naših velikih mož, kot škofa Barage, Simona Gregoričiča in Ivana Cantarja, te kar nekaj 'stresu, v grlo ti sili, Bog ve odkod, neka trda tvarina, ki te nalahko duši in ko parkrat pogoltnes, te prevzame neko toplo razpoloženje, zadoščenje, da smo prav dobro predstavljali ameriški publiko. Čast vsem, ki so pri pomogli do tega, da je mesto dalo prostor v parku za kulturni vrt. Med temi tremi kipi je še eden, ki žal, ne vem, kdo je. Morda je to kakšen Srb izza časov turških pohodov na jugoslovanska tla. Vsaj tak vtis napravi njegva krepka in bojevit zunanost. Kaj pa, ko bi nam urednik povedal, kdo da je? (Op. uredništva: To je Peter Petrovič Njegaš, cerkveni in svetni knez Črne gore; zbiratelj narodnih pesmi in sam pesnik. Največje njegovo delo je "Gorski vjenac").

V sredo našega bivanja med vami, nam je v zabavo in počast Mr. Anton Grdina na svojem vrtu ob Lake Shore Blvd. priredil kar celo kinematografsko predstavo. Tukaj zopet vidimo značaj tega moža. Starost, druga zaposlenost, stroški, vročina, vse to je postaršala reč. Samo da zadovolji goste iz druge naselbine! S seboj je pripeljal vse potrebno in ko se je napravil mrak, je pričel operirati stroj in kazal filmske slike. — Med spremljevanjem godbe smo jih z zadoščenjem uživali. Lepe, pomembne slike so bile to, manifestiranje Slovencev ob različnih slavnostih, narodna noša, petje, godba, dalje znane osebnosti, domače življenje, celo v stari kraj smo poromali z njimi. Padlo je par debelih kapelj dežja in močno je izgledalo, da bomo morali iskati zavetja v hiši in oglašati se gospod Grdina z opazko: —

"Jaz ne vem, ali se dež špasa ali bo zares?" Bog je menda to slišal in nič več ni kanilo z neba. Imeli smo prav lep večer, samo bil je prekratek. Med odmorom pogleda g. Grdina na uro in pravi: "Ježička na, saj je že 11 ura!" In tako se je nehala, dasi bi radi še kar naprej gledali slike. Ozrli smo se okoli in videli, koliko prijateljev in znancev je prišlo gledat to lelo predstavo. Pokramljali smo še malo in se zadovoljni razšli. (Dolje prihodnjiki)

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo

Sprejme se ženska za splošna hišna dela. Ima stanovanje in hrano v službi v Chagrin Falls. Pokličite za informacije IV 5106. (x)

MALI OGLASI

Hiša v Euclidu

Naprodaj je hiša v Euclidu, O. na 949 E. 207. St. Velika hiša, ki meri 100 čevljev fronta, zadej mal cottage, blizu St. Clair avtobusne linije, v slovenski okolici. Za podrobnosti pokličite Mentor 5-4072. (171)

3 sobe išče

Samska žena bi rada 3 sobe v najem; ima pa poceni naprodaj davenport in široko (dvojno) postljo. Stanovanje bi rada dobila v st. clairski naselbini od 60. do 82. ceste. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 0464 ali pa HE 2784. —(168)

Hiša naprodaj

Lastnik bi rad prodal prijazno hišo 6 sob za 1 družino. Se lahko takoj vselite. Cena je \$7,900. Pokličite PO 5388. (168)

1 akre zemlje

Naprodaj je 1 akre zemlje na Richmond Rd. blizu Euclid Ave. Za več informacij pokličite HE 4307. (168)

Razprodaja drobnarije

V petek 26. avg. bo od 10 do 4 razprodaja drobnarije na 1383 E. 55. St. blizu St. Clair Ave. (167)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša, ki ima spodaj 3 sobe, kopalnico in kuhinjo, zgorej pa 3 sobe in kuhinjo; turnez na plin; hiša se lahko rabi za eno ali dve družini. Nahaja se na 1116 Ave. in jo prodaja lastnik sam. Za naslov vprašajte v upravi tega lista. V hišo se lahko takoj vselite. (168)

3 sobe v najem

So v 3. nadstropju, je vse prenovljeno, kopalnica. Prednost ima prileten slovenski par brez otrok. Pokličite HE 8563. —(167)

Popravljamo

Popravljamo strehe in rabi-ro "Barrett Dubecote Shingles," žlebove in obijanje hiš. Imamo 25 let izkušnje v tem delu. Prihranite si izdatke za posredovalca in vprašajte direktno nas. Prijazna in točna postrežba. Delo garantirano. Pokličite ENdicott 2843. (168)

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

MAX'S AUTO BODY SHOP

MAX ZELODEC, lastnik

1109 E. 61st ST.

TEL. UTah 1-3040

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

DEKLETA in ZENE

Sedaj je čas, da si izberete in naročite fini KOŽUH (FUR COAT), STERLING Suknjo ali SUIT direktno iz tovarno na WILL CALL po vedno najnižjih cenah v Clevelandu. Pokličite me, da vas peljem v tovarno.

BENNO B. LEUSTIG

1034 Addison Rd.

ENDicott 3426

Soba se odda

V najem se odda opremljena soba poštenemu moškemu. Vprašajte na 1083 E. 67. St. —(Aug. 22, 25.)

FURNEZE NA PLIN

INSTALIRAMO!

Pokličite za preračun

zastonj

BO 7710

Better Htg. & Plbg. Co.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. But how many? Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body with the quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.

New York, N.Y.

Mornariška super letala lada. — Slika nam predstavlja najhitrejšo mornariško patrolno letalo izdelka XP5Y-1, ki se blizu izdelavi v tovarni Consolidated Vultee Aircraft Corp. v San Diego, Calif. To letalo bo imelo 60 ton nosilnosti; opremljeno je s štiri Allison propeller-turbine motorji. Poskušnja vožnja bo enkrat jeseni.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

"Voda vre, zdaj skuhamo kavo", je dejal korporal. "Sira in kruha imamo; to bo pravcata slavnostna pojedina!"

Nenadoma pa je zagledal gos, ki mu je ležala pred nogami, in ni se mogel ubraniti smeja. Pretipal jo je, z občudujočim obrazom poznavača.

"Bog in bogme, lepa živina je to! Ta tehta pač svojih dvajset funtov!"

"To je ptič, ki smo ga srečali na poti; za vsako ceno se je hotel znesniti z nami!", je izjavil Loubet s svojim veseljem, navzlic glasom.

Jean že zamahnil z roko v znak, da ne zahteva daljšega pojasnila. Nazadnje je bilo vendarle treba živeti. In, moj Bog, čemu bi ubogim vragom, ki že niti več ne vedo, kakšen okus ima perotina, ne privoščiti takšne pečenke!

Loubet je že zažigal ogenj, a Pache in Lapoulle sta naglih pristov pulila gos. Chouteau, ki je bil teklen k topničarjem po košček vrvice, se je vrnil ter jo obesil med dvema bajoneoma, in Maurice je dobil nalogo, da jo od časa do časa obrne s kratkim sunkom. Spodaj je stal oddelkov kotel, kamor je kapljala mast. Bilo je zmagoslavje pečenja na vrvi! Ves polk, privabljen od prijetnega vonja, je prihajal gledat. Kakšna gostija! Gostijo pečenka, kuhan krompir, kruh in sir! Ko je Jean razkosal gos, se je spravil oddelek z voljčim gladom nad njo. Porcij ni bilo več; vsakateri se je mašil, kolikor se je mogel. Košček pa so nesli celo topni-

čarju, ki je dal vrvice.

Častniki polka so tisti večer stradali; marketenderski voz se je bil prejkone obrnil za glavnim trenom v napačno smer. Vojaki, čudivi so trpeli, ker je izostala razdelitev živil, so naposled vseeno našli kakršnokoli hrano; pomagali so drug drugemu, in moštvo vsakega oddelka je žrtvovalo za skupno potrebo vse, karkoli je kdo imel. Častnik pa, navezan izključno le sam nase, je brez rešitve poginjal gladi, če katerikoli marketenderjev ni bilo na mestu.

Chouteau, ki je slišal, kako daje stotnik Beaudouin duška svoji jezi nad nenavzočnostjo provijantnega voza, se je zato tudi porogljivo zasmel, ko je pravkar žvečil svojo gosjo pečenko in videl mimoidočega stotnika z nepremičnim, ponosnim obrazom. S potuhnjenim pogledom je pokazal nanj:

"Le poglejte ga, kako miglje z nosom... On bi dal srebrnjak za šiško!"

Vsi so se rogali gladi stotnika, ki se v svoji mladostni osornosti ni znal priljubiti ljudem. Za trenotek se je zdelo, kakor da hoče prijeti vojake zaradi hrupa, ki ga delajo radi svoje gosje pečenke, toda strah, da bi s tem pokazal svoj glad, mu je očitno vnel iti dalje; izgubil je, visoko dvignjene glave, kakor da ni videl ničesar.

Poročnik Rochas, ki mu je krulil želodec od lakote, je hodil z dobrodušnim smehljajem pred svojim srečnim oddelkom gorindol. Njegovi vojaki so ga oboževali predvsem zato, ker je sovražil stotnika, bedaka iz vojne šole v Saint-Cyr-u, in tudi zato, ker je nekdanji nosil teletnjak kakor oni vsi; in vendar ni bil zmirom posebno prijeten, marveč robat, da bi ga bil človek večasih najrajši oplazil.

Jean, ki je z migljajem očipovprašal tovariše o njihovem mnenju, je vstal in prosil poročnika Rochasa, naj gre z njim za šator.

"Dovolite, gospod poročnik — brez zamere, če vam je s temle vstreljeno..."

In podal mu je četrt hleba kruha in skledico z gosjim kijcem ter šestimi velikimi krompirji.

Tudi to noč ni bilo treba moštva šele zazibati v spanje. Naša šestorica je prebavljala svojo gos in spala kakor klada. Kor-

poralu pa so bili lahko hvaležni, da jim je tako trdno zgradil šator, kajti zapazili niso niti srdečega viharja, ki je zavaljal okrog druge ure, spremljan od hudih nalivov. Šatori so se podirali, vojaki so se nenadoma budili iz spanja, skakali vsi premočeni kvišku ter bili primorani tipati v temi naokrog. Njihov šator pa se je ustavljal, in tako dobro so bili zavarovani, da ni padla nanje niti kaplja, zavoljo žleba, p o t ognjenega okrog šatora za otekanje vode.

Ko je napočil dan, se je Maurice prebudil, in ker jim je bilo šele ob osmih nastopiti pot, se je domislil, da bi šel gor na grič do taborišča rezervnega topništva ter posetil svojega bratranca Honoreja. Noga, odpočita po dobrem ponočnem spanju, ga je bolela že mnogo manj.

In zopet mu je bil čudovit pogled, videti dobrourejeni topniški park, vseh šestero topov vsake pozamezne baterije postavljenih v brezhibni črti, za njimi pa municijske in smodniške vozove, vozove za krmo in vojno kovačnico; in še dalje tam — konje na vrveh, ki so rezgetali vzhajajočemu solncu naproti. In brez dolgega iskanja je našel tudi Honorejev šator, na hvalo dovršenemu redu, ki je odkazoval vsem vojakom istega topa isto vrsto šatorov, tako da je že sam pogled na taborišče razodeval številu topov.

Ko je Maurice dospel, so bili topničarji že na nogah in so pili svojo kavo; med sprednjim voznikom Adolphom in merilcem Louisom, njegovim tovarišem, je bil pravkar prepir. Že tri leta sta bila skupaj "omožena", po tisti šegi, ki veže vselej po enega voznika z enim postrežnikom, in sta se dobro razumela razen pri jedi. Louis, pametnejši in učenejši, se je voljno pokoril neizogibni odvisnosti pešca od jahača; postavljaj je šator, opravljaj dnevna dela in kuhaj juho, dočim se je Adolphe, z obrazom popolne višjevednosti, brigal samo za svoja dva konja. Le to je moglo razarditi Louisa, črnega, suhega fanta, obdarjenega s preobilnim tekom, če se je hotel tovariš, velik človek z močnimi plavimi brki, pomastiti z najboljšimi kosi. To jutro je nastal prepir tako, da je Louis obdolžil Adolpha, da je sam izpil vso kavo, ki jo je bil on skuhal. Tovariši so jih morali zopet sprijazniti.

Vsako jutro, takoj ko se je zbudil, je šel Honore pogledat svoj top in mu velel pred svojimi očmi osušiti nočno roso tako skrbno, kakor da bi se šlo o brisanju ljubljene živali, da ne dobi nahoda. Stal je tam in ga gledal z očetovski obrazom, ko je spoznal Mauricea.

"Glej ga! Saj sem vedel, da je 106. polk v bližnji; dobil sem

včeraj list iz Remilly-a in sem hotel k tebi... idiva na kozarec vina."

In da bi bila sama, ga je odvedel na pristavo, ki so jo bili včeraj vojaki oplenili in kjer je kmet nato v svoji nepopoljšljivi dobičkalnosti odprl nekakšno krčmo, s tem, da je točil belo vino iz soda. Pred vrati na deski je točil svoje vino, kozarec po štiri sous* (Bakren denar, 1 frank — okroglo 96 h — 20 sous.) in fant, ki ga je bil pred štirimi dnevi sprejel v svojo službo, plavalasi orjak Alza-

čan, mu je pomagal.

Že je bil Honore trčil z Maurice, ko mu je obstal pogled na tem človeku. Kratak hip ga je gledal s srepimi očmi, nato pa je divje zaklel.

"Streliš božja! Golijat!"

Skočil je pokoncu, da bi ga popadel za grlo, a kmet, meneč, da mu hočejo zopet opleniti hišo, je stopil korak nazaj ter zapahnil vrata. Nastal je trenotek zmešnjave; vsi navzoči vojaki so pridrli na kup, dočim je kvartir-mojster kričal z glasom davečim se od besa:

Vabilo na veliki piknik

SLOVENSKE MOŠKE ZVEZE

ki se vrši

V NEDELJO 28. AVGUSTA

ob 2. uri popoldne

na prostorih Brae-Burn, 25000 Euclid Ave.

Na programu razne igre in tekme ter fina godba: PETE SOKAC in njegovi "TUNEMIXERS"

Serviralo se bo izvrstna jedila in pijače.

Pot do tja: Vzemite St. Clair-Nottingham ulično do konca proge, od tam pa Euclid City Bus, ki vas pripelje na lice mesta.

Vljudno vabi odbor.

GAITY BAR INN

16223 WATERLOO RD.

IV 9587

V novem modernem poslopu, kjer si lahko po mili volji izberete žganje, pivo in vino. Fina domača kuhinja.

Posebnost nocoj, 25. avgusta — pri nas bo igral poznani umetnik na gitaro in banjo, JOE SODJA.

Prijazno vas vabijo na obilen poset:

MR. in MRS. JOHN TRČEK ter sin AL, lastniki.

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel: ENdico 0563

COLLINWOODSKI URAD

Tel: IVanhoe 3118

452 E. 152nd STREET

Avtomobili in bolnišni voz redno in ob vsaki uri na razpolago.

Mi smo vedno pripravljeni s najboljšo postrežbo.

—AND THE WORST IS YET TO COME

—in najhujše šele pride

G. WHISKERS

1875

1949

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti, tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrida vest, da je preminula naša draga mati

Frances Vodopivec

ROJENA MIHEVC

ki je po dolgi in mučni bolezni mirno zatihla svoje oči dne 24. julija 1949, v starosti 74 let. Pokopna je bila doma iz vasi Selce, fara Slavina na Notranjskem.

Pogreb se je vršil iz Joe Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na Acacie Park pokopališče dne 27. julija, kjer smo položili njene zemeljske ostanke materi zemlji v naročje.

Tem potom se želimo prav pristočno zahvaliti vsem prijateljem, ki so pokojni v zadnji pozdrav okrasili krsto s tako krasnimi venc. Prav lepa hvala vsem, ki so jo prišli obiskat in se posloviti od nje, ko je ležala na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogreba.

Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu brezplačno. Prisrčna hvala sosedom, ki so nam bili v toliko pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh.

Hvala Joe Zeli in Sinovi pogrebne mu zavodu za vso pomoč in postrežbo ter tako lepo vreden pogreb.

Ti, pa predraga nam neposredna mati, sedaj ko se je končala pot Tvoje življenja in si odšla tja v večnost, odkoder ni vrnitve. Vsi skupaj Ti še enkrat želimo: lahka naj ti bo hladna zemlja.

Žalujoci ostali:

ADOLPH in CORNELIUS, sinova;
MARY BRUNN, FRANCES BRETZ, SOPHIE KASTELIC in FLORENCE BUSCH, hčere.

Cleveland, O. 25. avgusta 1949.

1865

1949

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti, žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrida vest, da je preminula in nas zapustila naša druga mamica

Frances Koci

ROJENA GROSEL

ki je previdena s svetim sakramenti za umirajoče mirno zatihla svoje milo oči dne 30. junija 1949 v starosti 83 let.

Pogreb se je vršil dne 3. julija in August F. Svetek pogrebne mu zavoda, v cerkvi Marije Vnebovzete in po opravljeni sveit maši zadušnici je bila prepeljena na pokopališče sv. Paula, kjer je bila položena k večnemu počitku.

Tem potom se želimo prav pristočno zahvaliti Msgr. Hribarju za opravljeno pogrebno mašo in druge cerkvene obrede. Lepa hvala Rev. Climpermanu za obiske na domu v njeni bolezni.

Lepa hvala vsem, ki so pokojni okrasili krsto s tako krasnimi venc. Enako lepa hvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in blag pokoj njene duše, Lepa hvala vsem, ki so jo prišli krogiti in se posloviti od nje, ko je ležala na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogreba.

Prisrčna hvala članicam podružnice št. 10 SZZ, članicam Oltarnega društva Marije Vnebovzete za skupne molive in tako veliko udeležbo pri pogrebu. Lepa hvala sosedom, ki so nam bili v toliko pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh, še posebej hvala pa družini Suštaršč za njih toliko potrpežljivost.

Lepa hvala August F. Svetek pogrebne mu zavodu za vso pomoč in postrežbo ter tako lepo vreden pogreb.

Ti pa predraga mama, spavaj mirno v hladnem grobu do videnja nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

MARY in FRANCES, hčeri;
ZETA, VNUKI in DRUGI SORODNIKI.

Cleveland, O. 25. avgusta 1949.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Lonesome for her?
Tell her with
Flowers
from

CENTA
slovenska cvetličarna
CVETLICE ZA VSE PRIKLE
STANLEY in JULIE CENTA,
lastnika
1551 Hayden Ave.
Phone: GL 6876
Res.: GL 1539

V BLAG SPOMIN
OSME OBLETNIČE SMRTI NAŠEGA
LJUBLJENEGA IN NEPOZAB-
NEGA SINA IN BRATA
Lovrenc Habjan
ki je umrl 25. avgusta 1941.
Kako pozabiti to gomilo,
kjer blago tvoje spi srce,
ki nam brezmejno vdano bilo
ves čas do zadnjega je dne.
Žalujoci ostali:
STARŠI, BRATA in SESTRA.
Cleveland, O. 25. avg. 1949.

Najstarejša begunka dospela v Zed. države. — Verjetno, da je Elizabeth Rugienien, stara 96 let, najstarejša begunka, ki je dospela v Zed. države. Ob prihodu jo je sprejela njena hči s soprogom, ki sta se zavzela za staro mater in jo sprejela k sebi v West Branch, Mich.